

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΚΑΡΡΕΡ

Πρὶν ἢ οἱ ἀναγνώσται τοῦ «*Ἀκαδημαϊκοῦ Ἡμερησίου*» ἐντυπωήσωσιν εἰς τὸ κατωτέρω ποίημα τοῦ οὐχὶ πρὸ μακροῦ χρόνου ἐγκυριατευμένου τὴν ἐπίγειον ζωὴν ἀειμνήστον ἐκ *Ζακύνθου* λογίον Φρειδερίκου Καρρέρ, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον τὰ γνωρίσωσι τὸν ποιητὴν διὰ βραχείων βιογραφικῶν σημειώσεων. Ὁ Φρειδερίκος Καρρέρ ἐγεννήθη ἐν *Ζακύνθῳ* τῷ 1815. Γόνος εὐγενοῦς καὶ ἀρχοντικῆς οἰκογενεῖας τῆς *Ζακύνθου*, ἐφλέγετο, γέος εἰσέτι ὑπὸ τοῦ πύθου τῆς φιλομαθείας, εἰς ὃν ὄννε-
πικούρου ἢ ὄξεϊα ἀγέληγας, ἢ βαθεῖα κρίσις καὶ ἡ ἀκατάβλητος θέλησις. Μετὰ τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν περιήλθε τὴν *Εὐρώπην* καὶ τὴν *Ἀνατολήν*. Ἀκούραστος εἰς τὴν μελέτην τῶν ξένων συγγραμμάτων, εἶχε καταστῆ ἀγῆ ἀκρίτως πολυμαθείας, *Χαρακτῆρ* ἰσποτικῶς συνεκέντρον τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησιν τῶν συμπολιτῶν του *Ζακυνθίου*, οὔτινες δις ἐξέλεξαν αὐτὸν βουλευτὴν. Μετέφρασεν εἰς στίχους διάφορα ποιήματα ὧν τὰ πλεῖστα ἀνέκδοτα, ἔργα ἡμέτερος καὶ ἐν πεζῷ πολλὰ ἐν οἷς καὶ τὸ διήγημα «*Γεώργιος καὶ Ζωὴ*» τὸ ὑπὸ τοῦ *P. Legend* χαρακτηρισθὲν ὡς ποίημα ἐν πεζῷ. Τὸ 1892 ἐξέδωκε τὸ σύγγραμμα «*Ἰουδαϊσμός καὶ Χριστιανισμός*» χαρακτηρισθὲν ὑπὸ τῶν Θεολόγων ὡς περιαιπούδασιον. Μετέφρασεν ἐμμέτρως τὴν ὠδὴν πρὸς τὴν 25ην Μαΐου τοῦ *Μαντζόνι*, ἰδημοσίευσεν δὲ πλεῖστα ἄλλα ποιήματα αὐτοῦ. Ἐχρημάτισε δις *Νομάρχης* καὶ ἦτο ἐκ τῶν πρωτοπατατησάντων εἰς τὴν ἀνάγκασιν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ *Σολωμοῦ* ἐν *Ζακύνθῳ*. Το παρὰ πόδα ποίημα, ὁ *Καρρέρ* ἐνεπνεύσθη ἐκ τῆς ἐν τῷ *Μουσειῷ* τῆς *Φλωρεντίας*, εἰκόνας τῆς *Παργίας*.

MATER DOLOROSA

STABAT MATER DOLOROSA STABAT MATER LAGRIMOSA

Ἡ mater dolorosa
Βασίλισσα τοῦ κόσμου
Θαμπώνεται τὸ φῶς μου
Στὴ θεία σου θωριά.

Ἄν εἶμαι ἐμπρὸς σ' εἰκόνα
Ἄναίσθητη καὶ κρύα
Ἐσὺ ἴσαι ἡ Παναγία
Ἡ μέγνα τοῦ Χριστοῦ

Στὴν ἄκρ' ἀπελπισία σου
Σὰν πηγὴς μοναχὴ σου
Νὰ κλάψῃς τὸ παιδί σου
Ὅπ' ἦτο στὸ Σταυρό.

Σὰν ἄδολο διαμάντι
Ἐκεῖνο, σου τὸ δάκρυ
Ποῦ φαίνεται στὴ ἄκρη
Τοῦ ὄριον σου ματιοῦ.

Ἄδύνατη μητέρα !
Περῶν τὰ σπυδικά μου
Καὶ λιώνει τὴν καρδιά μου
Σὰ νῆτανε κρη

Πειὸ μᾶτι θὰ μπορέση
Στὴ τόση σου ὀδύνη
Ἄδύνατο νὰ μελεῖ
Σ' ἐσένα ἐμπροστά.

Στὸν ἔξοχο τεχνίτη
Πῶς ἔδωκες τὴ χεῖρα
Εἰς τὸ πανί νὰ πᾶρη
Τὴν ἄγια σου μορφή ;

Καὶ τ' ἄφηξο νὰ γίνῃ
Πανί του ἐβλογημένο
Καλὸ καὶ φωτισμένο
Σὰ νῆταν ζωντανό !

Τ' ἀιάνατο τοῦ Dolce
Ἀμίμητο κοντῆλι
Σοῦ ἐτύπωσεν ὀτὰ χεῖλη
Τῆς πίκρας τῆ σιωπῆ.

Ἡ ἐνδόμηχί σου θλίψη
Πιστὰ ζωγραφισμένη
Μαγοῦλα πικραμένη
Τὰ δάκρυα μας κτελεῖ.

Τὴ φύσι συνταράζει
Τ' ὀλόφωτο πανί σου,
Λέν εἶσαι μοναχὴ σου
Ποῦ κλαίγεις τὸν Ἰησοῦ.

Τὸν κλαίγει ἡ ἀνθρωπότης
Τῆς γῆς οἱ πονεμένοι
Οἱ τόσ' ἀφρανεμένοι
Οἱ ἄπειροι φτωχοί.

Τὸ θεῖο σου τὸ δάκρυ
Ποῦ σβύνει τὸ σκοτάδι
Ἐνίκησε τὸν Ἄδη
Καὶ πάντα θὰ νικᾷ.

Οἱ πολυπικραμένοι
Θὰ τῶχονε ἀσπίδα
Καὶ μόνη τους ἐλπίδα
Στὰ βιάσανα τῆς γῆς.

Ὡ Mater dolorosa
Κρινόλευκη Παρθένα
Οἱ ἐλπίδες μας σ' ἐσένα
Ποτὲ δὲν θὰ σβυστοῦν

Γλυκεῖα τοῦ κόσμου μάννα
Μητέρα πικραμένη
Καὶ πολυδακρυσομένη
Λυτήσου μας κι' ἐμᾶς.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Εἰς σύζυγον

Γνωστὸς παντοῦ ὡς σύζυγος πολὺ πολὺ ἀγαθός
α' ὅλη τὴ γῆ καί σ' οἱ θανάτῳ τὰ πέλατα
ἀφοῦ καὶ σὶν Παράδεισον εἶνε μοναδικὸς
ἄγγελος μὲ τὰ . . . . .

Χρ. Ἐδπ.

Εἰς τὸν λόγον τῆς ὁμοιοκαταληξίας; θὸ δοθῆ ἓνα σῶμα ὁ Ἀκροδημαϊκὸς
Ἡμερολόγιον